

KATOLIK

God. I.

ŠIBENIK, 19. lipnja 1930

Broj 2.

Što znači biti katolik?

Danas se na osobiti način ističe znanje, a ipak, ako malo bolje pogledamo u život, vidimo, da vlada velika površnost. I baš ova površnost, ovo neznanje je uzrokom mnogih zala, na osobiti način u vjerskom pogledu. I kod nas katolika je nažalost neznanje u vjerskim stvarima veliko. Kad bismo upitali mnogo kojega katolika: „Zašto si katolik?“ — teško bismo dobili odgovor, koji bi nas zadovoljio.

Naš list nosi časni naslov „Katolik“. To ime, puno značenja, puno sadržaja, treba da bude svakome jasno, u prvom redu samomu katoliku.

Katolik sam! Kada to istaknem, treba da budem svijestan, da tim pripadam vjerskoj zajednici, katoličkoj Crkvi, koju je Isukrst ustanovio, da u toj Crkvi postignem svoj konačni cilj.

Katolik sam, t. j. član sam Crkve, koja je raširena po cijelom svijetu, kojoj na čelu stoji Petrov nasljednik — Sv. Otac Papa.

Katolik sam, t. j. putnik sam u Petrovoj lađi, koja je kroz buru i oluju svih vijekova sretno vodila i vodi ljude k luci spasa. Koja je, udarana od mača, plovila u moru krvi, ali se nije zadašila. Koja, udarana mačem ljudskog uma, nije pala u krivovjerje i zabludu, već je uvijek blistala u svijetlosti istine.

Katolik sam, t. j. dionik sam svih onih izvora i rijeka milosti i duhovnih dobara, koja mi ta Crkva dijeli po svojim službenicima.

Katolik sam, t. j. vojnik sam zaručnice Kristove, rimokatoličke Crkve, koja je od svoga postanka visoko dizala barjak morala, ljubavi i mira.

Katolik sam, t. j. sin sam one dobre majke kat. Crkve, koja je svojim naukom prosvjetljivala narode i dovela ih iz tame i barbarstva u kolo civilizacije i prosvjete.

Ime katoličko rašireno je po svemu svijetu, milo je i drago svakome bez razlike narodnosti, plemena i jezika,

jer sama riječ označuje općenitost toga pojma. Pod tim imenom kupe se bijelci, crnci, Slaveni, Germani, Romani i svi narodi. Nitko se u toj zajednici ne osjeća tuđim, nitko podređenim, jer njihov cilj nije ovozemni, već svrhunaravni, spas duše.

Ovo je značenje imena katolik. No nije dosta, da budemo katolici samo imenom, već i djelom.

Katolička Crkva je poput stabla, koje je pustilo svoje korjenjé po cijelome svijetu, a grane se njegove dižu put plavetnoga neba. I kao što na stablu ima i po koja suha grančica, tako i na stablu kat. Crkve nalazi se po koja suha grančica, koju vjetar i oluja lako skrši, i ona otpadne. Na stablu kat. Crkve nalazi se i hrvatska grana. Na njoj se opaža nešto suhoga granja, koje već pada, ali to nije na štetu, jer pomladena grana još će bolje da prolista, da bude ponos i dika cijelome stablu.

Na nama je, da je pomladimo. A kako? Najsigurnije sviješću, zašto smo katolici.

Novo krivovjerstvo i bezvjerstvo

II.

Iza svjetskoga rata zlo se poput plime raširilo, tako da se zgražamo, koliko je nečistoće i lakomosti u svijetu, te moramo opetovati onu narodnu, da nema više ni straha Božjega ni srama ljudskoga. Svijet se odalečio od Crkve, od sakramenata; gazi se svetost ženidbe te propada obitelj; gospodski živjeti, a malo raditi — to je rekao bih opće načelo. Za svijetom se povedoše i neki svećenici. Posrnuše, pak ne imadoše srčanosti, da se pokaju i obrate, nego ustrajaše u zlu. Da uzakone učinjenu pogriješku, stadoše moliti, da im se dozvoli ženidba. No to im se nije dozvolilo, jer je Crkva premudro tako odredila, da svećenici što savršeniše slijede Isusa, uzor čistoće, i tako budu izgled vjernicima,

te da budu požrtvovniji u radu za Boga i bližnjega. Što će tada? Sjetiš se, da ima u Njemačkoj neka sljedba, koje se svećenici žene. Dakle najbolje je pridružiti se njima.

Godine 1870. bio je sabor vatikanski, na koji su bili pozvani biskupi i mnogi učeni ljudi. Döllinger, njemački bogoslov, svećenik, uvrijedio se, što on nije bio pozvan, i zato — odmetnu se od Crkve. Za njim se povedoše još neki svećenici, koji se poženiše i ne veliki broj nezadovoljnih svjetovnjaka. Njemačka vlada, koja je u ono vrijeme bila neprijateljica Pape i Crkve, svom silom ih je pomagala, cijeneći, da će biti tim jača, čim više razdvoji i oslabi katolike. Ipak ova sljedba nije nikada mogla da se raširi, nego tek da privuče one, koji nijesu htjeli da budu *dobri i poslušni sinovi Isukrstove Crkve*. I doprijevši tek do nekoliko hiljada sljedbenika, ni 1/2 milijuna, poče nazadovati.

Ovoj dakle sljedbi pridružiše se naši odmetnici i prozvaše se *starokatolici*. A koji su to? Svećenici i redovnici, koje je strast povukla na put opacine, koji se ogriješio o svoje dužnosti, te vidješe, da im nije moguće bez pokore i javnoga kajanja ostati u katoličkoj Crkvi, kao i da u njoj ne bi mogli postići svoju svrhu.

Na čelo im se postavio čovjek, koji je htio imati ženu, mitru i dobru plaću. Kad je vidio, da toga ne može imati kao katolički kanonik, da postigne cilj, postade starokatoličkim biskupom.

Njima se pridružiše neki svjetovnjaci, koji htjedoše imati ili drugu ili tuđu ženu, što katolik ne može da ima. Neki se opet pridružiše zavedeni, neki zastrašeni ili potkupljeni, a neki za prkos i iz inada proti Papi i rimskoj Crkvi. Nesretnici, kao da se može trgovati dušom i vjerom za niske ciljeve ljudske!

Treba istaknuti, da nijedan nijé otpao iz želje za kreposnijim življenjem, da nijesu to kakvi bogomoljci. To su oni, koji ni dosad nijesu mnogo išli u Crkvu ni na sakramente.

Tko uvijek pobjeđuje?

I.

Spasitelj Isus, osnovavši svoju Crkvu, o njoj je prorokovao, da je vrata paklena ne će nadvladati. Da se apostoli ne bi preplašili poteškoća i suprotivština, ohrabrio ih je riječima: „Uzdajte se, jer ja sam nadvladao svijet“! Isusovo proročanstvo se ispunjava već 20 vijekova.

Crkva je katolička progona od svoga postanka do danas, sad u jednom sad u drugom kraju. Bilo je ludaka i bezbožnika, koji su mislili: Eto je već odzvonilo Crkvi! No oni propadoše, njihove se osnove obratiše u prah, a Crkva je iz svih tih progona stava izašla uvijek jača, umnožena, rekao bih pomlađena.

Eno već u početku dižu se proti njoj Židovi i pogani, a Crkva e usprkos tome sve više širi.

Kroz tri stotine godina rimski carevi najokrutnije progone Crkvu. Na stotine hiljada kršćana umire u najokrutnijim mukama prolijevajući svoju krv za vjeru Isusovu. Pogani su odlučili, da se zatre ime kršćanske. Tko hoće da živi, mora da se sakriva pod zemljom, „u katakombama“, jer su kršćani živi, što su živi.

Prošla je ta strašna oluja, nastaje sloboda i mir a kršćanstvo je već

daleko rašireno po svijetu, jer, kako je rekao glasoviti kršćanski pisac Tertulijan, „krv mučenika bila je sjeme kršćana“. Mjesto poginulih stotina hiljada niknuše milijuni novih.

Biskup Strossmayer i starokatolici

II.

Strossmayer nije nikada govorio protiv Pape ili rimokatoličke Crkve.

Da drugo ne navodimo, neka bude dovoljno pismo, koje je pk. biskup Strossmayer napisao svećeniku Zičkaru, onda zastupniku u bečkom parlamentu, i to vlastitom pobudom. Pismo je datirano 3. IX. 1900. i glasi:

„Priatelju! Budite uvjereni, da je sve ono, što pišu njemački listovi, od prve do zadnje riječi, grdna izmišljotina i neistina. To se sve radi i razglasuje samo radi toga, da se sveta mati Crkva ljudima omrzni. Ja sam sveudilj ljubio sv. mater Crkvu i sada ju jednako ljubim. Uvijek sam bio uvjeren i još sam danas uvjeren i pripravan to potvrditi sa svojom smrću, da je najuzvišenije djelo ruku i milosti Božje: sv. katolička Crkva, u kojoj i po kojoj prima ljudski rod sve obilje Božjega spasenja. Uslijed toga ljubio sam iskreno sv. Oca Pija IX. i poštivao sam ga kao vidljiva glavara Crkve

Božje, kao namjesnika Kristova, kao nepogriješivog natpastira Crkve. Nikada nijesam govorio ni proti nje-mu ni proti rimskoj Crkvi. I još danas, stojeći na rubu groba i svoje neumrlosti, ljubim i poštujem svoju katoličku Crkvu. To je razjašnjenje, to je moja otvorena ispovijed. Rado bih, da se za to sazna po cijelom svijetu, a osobito među slavenskim narodom, kojemu pripadam i kojega ljubim osobito, kojemu iz svega srca potpunu sreću, slobodu i slavu želim.“

U boj protiv nečudoređa!

Koliko zla donasha nečudorednost pojedincima, obiteljima i narodima. Ona škodi tijelu, umu, srcu, značaju čovjeka. Svi smo o tome uvjereni, pa ipak se pušta i u našem gradu, da se ona sve više širi i širi. Pogledajte po izlozima one tolike nečedne slike, koje uzbuđuju srca i maštu mladeži, a i kluo svojim lošim filmovima prikazuju razne gadne grijehe, pak i neke reklame, spadaju pod zakon o štampi. Tako smo se privikli gledati ovo zlo javno i po mnogim obiteljima, da bez reakcije trpimo sve, puštamo slobodu zlu, koje što dalje, to više truje i truje i mlado i staro, a naš grad sramoti. Sa ovim veoma važnim pitanjem javnoga čudoređa imat ćemo prigodu, da se češće pozabavimo i da rekne-mo svoju riječ i kao katolici i kao rodoljubi.

Papa je ono, što ne prolazi.

P. Claudel

Euharistični kongres u Kartagi

Po odredbi sv. Oca ove godine u svibnju održao se opći euharistički kongres u Africi, u gradu Kartagi. Kako je bilo očekivati, kongres je bio vislupno veličanstven, kao malo koji dosad, a to zbog neke uzvišene tajinstvenosti. Ovo se napominje s razloga, što je rijetko koje mjesto posvećeno tolikim slavnim uspomjenama cvatućega kršćanstva prvih pet vijekova i natopljeno krvlju tolikih mučenika kao upravo ovo. To je zemlja Augustina, Ciprijana, Tertulijana, koja se poslije toliko stotina godina, što je pridušena poganstvom i krivoboštvom, budi na kršćanstvo.

Nada sve se isticala Francuska, koja je poslala na kongres 2.500 svećenika i 1.500 sjemeništaraca. Francuska vlada je preuzela za njih trošak, pače sjemeništarcima je i put

platila. Toliko je bilo na sreću francuskoj vladi, da kongres uspije.

Bilo je učesnika preko 20 narodnosti, pa i Jugoslavena, sa velikim brojem biskupa i 8 kardinala.

Sv. Otac Papa je poslao svoga zastupnika posebnim parobrodom i pod papinskom kraljevskom zastavom. Papinski zastupnik je otvorio kongres veličajući u Presv. Oltar. Sakramentu središte jedinstva i vjere, po kojemu se duše najuže sjedinjuju s Bogom i međusobno vezom svrhu naravne ljubavi.

Nije moguće opisati sjaj i pobožni zanos vjernika s jedne, a s druge strane uslužnost vlasti, pa i samih inovjernih afričkih s druge strane. A kod nas kukavne moralne nevolje govore i ruju proti narodnom kongresu u Zagrebu, što će se držati u kolovožu.

Jedan od najdirljivijih prizora na kongresu bila je bijela vojska malih

križara Pet hiljada ih se skupilo 8. svibnja na ogromnom vježbalištu u Tuni-u, da prisustvuju i prisuste se na sv. Misi koju je služio za njih kardinal Hlond, prvostolnik Poljske. Bio je zaista divan i ganutljiv prizor vidjeti oko krasnog oltara, podignuta pod vedrim nebom, poredano toliko mnoštvo dječaka i djevojčica, obučeni u bijelo sa crvenim križem na prsima, kako anđeoskom pobožnošću primaju sv. pričest koju je dijelilo 12 svećenika.

Još je ganutljiviji bio prizor malih križara popodne istoga dana. U kartaskom amfiteatru obavio se obred palama, to jest križari darovaše palme mučenicima, jer tu su naime prolije krv za sv. vjeru tisuće i tisuće mučenika. Naokolo se sakupilo do 50.000 gledalaca. Od prvostolne crkve na brijegu kreću u povorci nevini križari euharističkog Isusa. Ispred njih je papinska zastava, pak narodni barjaci,

Tko je Papa?

II.

Papa je nepogrješivi čuvar i rođeni branič vjere i ćudoređa. On spasava i štiti načela vlasti, jer ne prestano uči, da je svaka vlast od Boga, bila ona civilna ili vjerska, pa zato nagovara vjernike, da budu dobri i poslušni podanici zakonitih vladara. Revolucija nastoji, da ruši ova načela, ali Papa bez straha dalje uči istinu i osuđuje sve one, koji pravicu i pravo hoće da nadomjeste brutalnom silom.

Papa je onaj, koji čuva na svijetu očinsku vlast proti onima, koji kažu, da djeca, prije negoli roditeljima, pripadaju civilnoj vlasti. Papa je onaj, koji brani prirodna prava roditelja nad njihovom djecom, koja su krv njihove krvi.

Papa je onaj koji brani načelo pravice, a da ne gleda nikome u lice, tko je tko. On čuva kao sveto i nedirljivo pravo na vlasništvo, vjeru u zakletvu i t. d. Osobito prigodom velikoga rata Papa Benedikt XV., kao otac svih kršćana, ne samo što je kao samaritanac zavijao rane, gdje god je mogao, nego je zagovarao mir, i dapače pisao vladarima, potičući ih, da budu pravedni, jer će samo pravicom očuvati mir na svijetu.

a za njima diećaci i djevojčice noseći u ruci grane palmama, prolaze kroz dva reda ganutog i pljeskajućega mnoštva i pjevaju *Je suis chrétien (Ja sam kršćanin)* mašući palmom. Došavši do ulaznoga luka, ova brojna vojska se razdijeli: djevojčice na lijevu, a diećaci na desnu, uvijek neprestano mašući palmama i pjevajući. Na koncu glazba zapjeva: *Hvali, Jeruzolime, Gospodina* — sa pripjevom: *Hosana Sine Davidovu*, a sve ono nepregledno mnoštvo zapjeva u jedan glas.

Kongres bi okrunjen divnom euharističnom procesijom, a računa se, da je mnoštvo, koje je pri prolazu zanosno slavilo Isusa u Svetotaistvenoj hostiji, bilo do 80.000.

Tako slave veliki i prosvjetljeni narodi i njihove vlasti velebna otajstva katoličke Crkve.

Dne Bog, da progledaju sljepi i vide put, koji vodi k spasenju, da bude jedan pastir i jedno stado!

U političkim odnošajima Papa je onaj, koji brani slabića pred jakim. On je onaj, koji izjavljuje, da većina ne stvara pravo. On je onaj, koji slobodno i energično osuđuje zlorabljenu slobodu, kao što i zlodjela despotizma. Papa je onaj, koji u međunarodnim odnošajima osuđuje uzurpacije, tlačenje manjine, sebično načelo *ne intervencije*, pod kojim jači može da tlači slaboga. Zato odbacuje lažnu političku teoriju „gotovih činjenica“, kao da je pravedna stvar samo zato, jer je gotova i već učinjena.

Napokon je Papa onaj, koji čuva čiste i neokaljane vjerske istine, čuva i brani *kršćansko ćudoređe i svetost ženidbe*. On je jedini, koji bez straha osuđuje sve sablazni, koje poremećuju moralni život u narodima. On jedini imade vlast, da kaže svima vladarima i vlastodršcima strogu riječ dužnosti.

iofe

Spasitelju svijeta, spasi Rusiju!

U bratskoj zemlji, nekada moćnoj i prostranoj Rusiji, ide vrlo zlo. Šaka bezbožnika, pravih đavola u ljudskome tijelu, hoće da zatre sve, što sjeda na Boga i na bilo koju vjeru. Još se nikad nije vidjelo tolike opasne na svijetu. Tu nema zakona do samovolje bezbožnih silnika. Nema vlasništva, nema pravice, nema obitelji, nema ženidbe. Mjesto ženidbe vlada rastava braka, mnogoženstvo, a posljedica toga je propast mladeži.

Kamo će djeca bez roditelja i bez vjerskoga uzgoja? Do 8 milijuna zapuštenih djece, gladne, odrpane, podivljale, skita se kao pseto bez gospodara, u čoporima, a spavaju, kamogod se mogu zavući, kao životinje. Pokvarenost te nesretne djece ne može se opisati.

Koja opomena svima onima, koji bi htjeli školu, uzgoj bez vjerske obuke!

A što će biti, kad ova djeca odrastu? Ako su sada pravi bič Božji, lupči, zaraženi otrovom pokvarenosti, pa i razbojnici, a kakav li bič ne će biti, kad budu odrasli, ako ne poginu prije od bolesti i gladi!

Zato sv. Otac Papa misli, da samo Bog može spasiti Rusiju, te nam svima preporučuje, da molimo: „Spasitelju svijeta, spasi Rusiju!“

Progonstvo Crkve u Francuskoj

Emil Combes god. 1908. — kao ministar — vodio je oštru borbu protiv katoličke Crkve, te je pisao u bečkoj „N. F. Presse“, kako će skoro katolicizam biti pokopan u Francuskoj.

Pariški „Figaro“, list dosta daleko od načela kršćanstva, konstatirajući u istoj godini, kako je brojni narod prisustvovao crkvenim obredima Velike Sedmice, pisao je: „Željeli smo znati od gosp. Combesa, koji sa mnogo ozbiljnosti navješćuje u nekom austrijskom listu progresivni otpad od vjere i skoru propast katolicizma u Francuskoj, sam sebe uvjeravajući iluzijom, da će tako djelovati na duše putem protivuvjerskih zakona. Veoma je lako glasovati u saborima protivuvjersko zakonodarstvo, veoma je lako goječiti popove, redovnike, sestrice i mirne vjernike. *No ništa nije ispraznije!* Vjerski osjećaji ima duboki korijen u tajnama duša, održava se pred svim brutalnostima i nikad ne popušta pred silom. Događa se protivno, jer progonstvo uspijeva u tome, da ojača energije, isto kao što vjetar koji opet nažgao zažareni ugljen, za koji se činilo, da se već ugasio.“

I to je veoma dobro rekao. Combes je umro, no što je uza ud nastojao, da uništi katolicizam u Francuskoj. Što više, umro je istoga dana, kad je Francuska službeno uspostavila diplomatske odnose sa Svetom Stolicom, priznavajući tako, da je svojom protivuvjerskom politikom pogriješila. Tako pomislo svi idu u Kanosul

iofe

Posrnuo je i propao Jeruzolim... posrnuo je i propala Antiohija... posrnuo je i propao Aleksandrija... posrnuo je i propao zbog oholosti i otpora svoga novi Rim (Carigrad)... Sve je to posrnuo i propalo. Samo apostolska stolica rimska tečajem 18 stoljeća čvrsta, nepomična, uvijek pobjedonosna stoji, prem su na nju nutarnje nezgode i vanjska progonstva više nego na ikoju drugu navaljivala, a to zato, jer je Isus nju glavnim temeljem Crkve svoje, izvorom jedinstva crkvenoga, zalogom života i istine postavio.

J. J. Strossmayer

Iz katoličkoga Šibenika

Blagdan sv. Anté. 13. t. mj. proslavio se blagdan sv. Anté vanrednim slavljem. U samoj crkvi sv. Frane bilo je blizu 2.000 sv. pričesti, a bilo ih je i po drugim crkvama. U 10^{1/2} s. presvij, biskup je držao pontifikalnu sv. Misu, a crkva je bila puna svijeta baš kao šipak. Popodne u 6 s. razvio se sjajan ophod sa mnoštvom naroda, iza kojega je bila propovijed i blagoslov sa Presvetim. Propovijed je održao dominikanac o. J. Belić. Do kasne noći pobožni narod je pohađao crkvu, da se preporučí velikom čudotvorcu.

Tijelovo. U četvrtak 19. t. mj. blagdan je Tijelova, svetkovina zapovjedna, u kojoj se po crkvenim propisima drži svim mogućim sjajem, ophod sa Svetotajstvom. U stolnoj crkvi u 8 sati će biti pontifikalna sv. Misa, a poslije ophod. Preporuča se svim vjernicima, da posvjedoče javno svoju vjeru i ljubav prema božanskom Spasitelju, sakrivenom u hostiji, a osobito našim katoličkim društvima, da se pridruže ophodu.

Prva sv. pričest djece muške i ženske osnovne škole sv. Frane obaviti će se i ove godine svečanim načinom u subotu 21. t. mj., na dan sv. Alojzija, zaštitnika mladeži. Prvopričesnika i prvopričesnica ima oko 180. Svečanost će započeti u 7 sati ujutro sv. Misom, koju će celebrirati i preko nje pričestiti prvopričesnike (ce) presvij. biskup. Pod sv. Misom će pjevati zbor učenica. Nakon svečanosti bit će za sve prvopričesnike zajutrak u školskim prostorijama. Na svršetku će fotograf snimiti u grupama i pojedince male sretnike. Popodne u 5 sati, također u crkvi sv. Frane, bit će blagoslov, nakon čega će primiti prvopričesnici lijepe slike na uspomenu toga velikog dana. Pozivamo sve roditelje i prijatelje, da svojim prisustvovanjem uzveličaju ovu svečanost.

Svetkovina sv. Vida. Zauzimanjem vlč. don F. Grandova te uz pripomoć Andrije Jurišića i drugih vjernika obnovio se ove godine nakon toliko godina sajam sv. Vida u polju. Pjevale su se lekcije sveca, te je održana svečana jutarnja i popodnevna služba Božja. Na veselo potrkivanje zvona vidjelo se, kako sa svih strana iz polja dolaze vjernici k sv. Misi. Bilo ih je oko 250. Raspoloženje je bilo vanredno. Iza službe Božje bilo je poskrbljeno i za pečenku i za vino. Pjevanja je bilo i na pretek. Zaključilo se, da se ova lijepa svečanost slavi odsada unaprijed svake godine u prvu nedjelju iza blagdana sv. Vida. Na crkvi bi nužno trebalo provesti neke popravke.

Starokatolička dosljednost. Starokatolici od svoga postanka, a to je od godine 1870., među ostalim stvarima ne vjeruju u neoskvrnjeno začecje B. D. Marije, a u Krapnju se jedan njihov govornik javno u crkvi

rugao lurdskim čudesima. A ipak, kako pripovijedaju, u Šibeniku, u svojoj bogomolji na oltaru imaju sliku lurdске Gospe. Da nije to za to, da se opsjeni prostota? Neka im milostiva Gospa, neoskvrnjeno začeta, otvori oči!

Naše priredbe

Zabava „Zora“. Hrv. kat. žensko prosvj. društvo „Zora“ priređuje na Tijelovo u četvrtak 19. t. mj. u Kat. Domu zabavu. Početak u 8^{1/2} sati uvečer. Na programu su tri šale: „Besplatna ulaznica“, „Potjera“ i „Fotografka“. Sva tri komada su vrlo zgodna, pak će biti smijeha izobila. Dođite stoga, katolici, a što većem broju, da se zabavite, a i da poduprete našu idealnu i požrtvovnu katoličku omladinu. Cijene su: sjedalo I. Din 10, sjedalo II. Din 5, stajanje Din 3.

Velečasnim dušobrižnicima!

Već je konac mjeseca lipnja, a osim jedne župe još nitko nije javio broj onih, koji namjeravaju ići na euharistijski kongres u Zagreb. Odbor iz Zagreba neprestano urgira, da se prijavi, koliko će ih doći.

Svi učesnici dobit će polovičnu vožnju na parobrodima i željeznicama. Dakle put iz Šibenika u Zagreb i nazad stajat će 140 dinara. Stanovanje zajedničko je besplatno, a hrana dnevno Din 20 i manje. Svaki učesnik dobit će legitimaciju, koja stoji Din 10. Ona služi za popust i skupno stanovanje.

Ne treba naročito preporučivati dušobrižnicima, da porade svim silama, da bude što veći broj onih, koji će da se u Zagrebu poklone euharističkom Kralju, da na taj način zajednički cio narod manifestira svoju ljubav, odanost i vjernost Isusu i Crkvi Njegovoj.

Ovaj kongres treba da bude početak bujnijega vjerskog života, da uspavane probudi, a vjerne učvrsti.

Pozivamo svu vlč. gospodu dušobrižnike, da čim prije dostave popis lica, koja će poći na kongres uz razne oznake, koje su javljene u malom oglasu, koji je svima bio poslat.

Dijecezanski odbor za Euh. Kongres

Razne vijesti

Utješna pojava. Dolaze nam radosne vijesti, da se mladež jednoga i drugoga spola rado upisuje u razna vjerska društva, napose u „Križare“ i „Križarice“. To je potrebna i sveta stvar, jer se u tim društvima mladež uzgaja i oplemenjuje, učeći se vršiti vjerske dužnosti kao pravi kršćani i dužnosti svoga staleža kao značajni ljudi, a udružena postaje srčanijom i spremnijom, da prezire obzir ljudski. Ili tako ili će nam otrovne struje zavesti mladež, pak, kako nam se mladež danas uzgoji, takva će biti budućnost. Zato čestiti roditelji upravo žele, da se osnuje koje katoličko vjersko društvo, pak i sam jedan odlučan nastavnik u školi pitao je, kad će se već osnovati, jer je i u školi lakše s takvom mladeži. Bože blagoslovi!

Nova svetica. Na Duhove, 8 t. mj., bila je u Rimu velikim slavljem proglašena blaženom časna Pavla Frasinetti, utemeljiteljica reda sestara sv. Doroteje, koji se bavi uzgojem ženske omladine. Kako je sv. Crkva majka uljudbe i uzgoja, tako je uvijek bilo u njezinu krilu ovakvih apostola.

Bl. Hozana Kotorka. U Kotoru se sprema veliko slavlje za 6. srpnja u čast ove prve svete iz našega naroda. Drugom zgodom ćemo o tome pisati opširnije, a danas javljamo, da se sprema hodočašće iz Hrvatske i Dalmacije za ovu prigodu.

Prvo hodočašće šibenske krajine GOSPI SINJSKOJ

(Pod pohroviteljstvom presvij. i prep. dra o. J. Milete, biskupa u Šibeniku)

Raspored i program za hodočasnike Gospi Sinjskoj, koje predvodi Dekanat Varoške župe u Šibeniku 12. — 13. jula 1930. prema zaključku od 20. V. 1930.

Subota 12. jula: Polazak iz Šibenika redovitim mješovitim vozom ujutro u 3.42 s. Dolazak u Split u 7.30 s. U Splitu hodočašće korporativno ide u svetište Gospe od Zdravlja na Dobrome. U 8.30 s. sv. Misa i propovijed (govori O. A. Crnica). Od 9.30 s. do 11.30 s., razgledavanje Marjana i raznih svetišta po Splitu. U 12.30 s. kreće hodočašće iz Splita prema Sinju redovitim putničkim vozom. Sa željezničke stanice ide hodočašće korporativno u crkvu Gospe Sinjske. Župnik o. J. Poparić pozdravlja hodočasnike u crkvi. Nakon obavijenih molitava razvrstavanje i namještanje na konačenje. U večer u 8 s. u crkvi Gospe Sinjske zajednička pobožnost, blagoslov sa Presvetim.

Nedjelja 13. jula: Jutrom u 6.30 s. svečana sv. Misa. Prigodnu propovijed drži o. B. Topić. Zatim zajednička sv. pričest. Poslije sv. Mise pregledavanje Sinja i Gospine tvrđave. U 12.15 s. skupna molitva u crkvi Gospe Sinjske, te korporativni povratak na željezničku stanicu. U 1.13 s. polazak iz Sinja za Split. U 4.46 s. polazak iz Splita za Šibenik, a dolazak u Šibenik u 8.32 s. navečer.

Svi hodočasnici na polaznoj stanici plaćaju cijelu željezničku kartu do Sinja i sa istom kartom imaju pravo na besplatan povratak.

Da pojedini hodočasnik dobije na željezničkoj stanici pravo na popust od 50% (polovičnu vožnju), može predignuti hodočasničku legitimaciju kod samostana sv. Lovre i kod Dekanatskog Ureda u Šibeniku-Varoš.

Odbor za hodočašće:

Predsjednik: M. P. O. fra Pavao Šilov dekan; tajnik: Vel. Don Petar Melada, župnik Vrpolja. — Odbornici: M. P. O. fra Bernardin Topić, definitor i gvardijan u Šibeniku; M. P. O. fra Bone Baričević, župnik Konjevrate; M. P. O. fra Šime Škunca, župnik Krapnja; Vel. Don Silviije Adamić, župnik Jadrtoveca; M. P. O. Fra Stanko Huljić, župnik Danilo-Kraljice.

Dekanatski ured, Šibenik-Varoš.